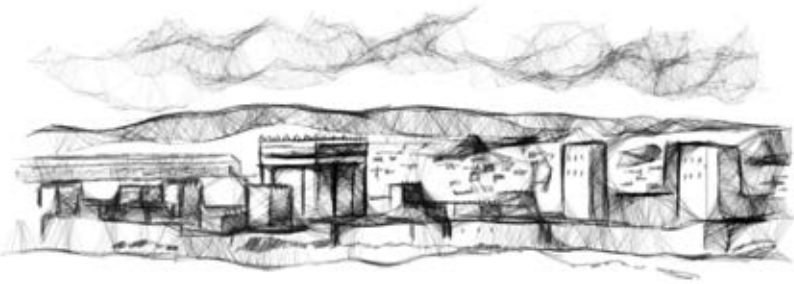

دستگیری در اورشلیم

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۲۱؛ رومیان باب ۲ آیات ۲۸ و ۲۹؛ غلاطیان باب ۵ آیه ۶؛ اعمال رسولان باب ۲۲؛ اعمال رسولان باب ۲۳ آیات ۱ تا ۳۰؛ متی باب ۲۲ آیات ۲۳ تا ۳۲.

آیه حفظی: «و در شب همان روز خداوند نزد او آمده، گفت: ای پولس خاطر جمع باش زیرا چنانکه در اورشلیم در حق من شهادت دادی، همچنین باید در روم نیز شهادت دهی» (اعمال رسولان باب ۲۳ آیه ۱۱).

خیلی زود پس از نخستین سفر بشارتی پولس، مشخص شد که یک اختلاف اساسی در کلیسا در مورد نحوه پذیرفته شدن غیر یهودیان به ایمان وجود داشت (اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۱ تا ۵). پولس که شاید یک درگیری در حال رشد را احساس می کرد، نقشه ای برای ترویج اتحاد در کلیسا کشید. از آنجایی که در شورا از او خواسته شد به یاد فقیران باشد (غلاطیان باب ۲ آیه ۱۰)، او تصمیم گرفت که کلیساهای غیر یهودی را دعوت کند تا به برادران در یهودیه کمک مالی ارائه دهند، «جمع آوری اعانه برای مقدسین» (اول قرنتیان باب ۱۶ آیه ۱)، شاید با این امید که این کار بتواند به از بین بردن فاصله میان این دو گروه کمک کند.

این مطلب تشریح کننده عزم او برای رفتن به اورشلیم در پایان سومین سفر اوستبا وجود خطراتی در پیش روی او بود. از یک سو، او عشقی واقعی برای یهودیان داشت (رومیان باب ۹ آیات ۱ تا ۵)؛ از سوی دیگر، او مشتاق برای کلیسایی متحد بود (غلاطیان باب ۳ آیه ۲۸، باب ۵ آیه ۶). از آنجایی که یهودیان و غیر یهودیان بطور مساوی از طریق ایمان و نه بواسطه اعمال شریعت نجات می یافتند (رومیان باب ۳ آیات ۲۸ تا ۳۰)، هر گونه بیگانگی اجتماعی بر پایه الزامات تشریفاتی شریعت در میان آنها در مخالفت با ماهیت فراگیر انجیل بود (افسسیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۲۲).

بیابید بررسی داستان پولس را پس از ورودش به مرحله جدیدی از زندگی و خدمت ادامه دهیم.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۴ شهریور - ۱۵ September آماده شوید.

ملاقات با رهبران اورشلیم

هنگامی که پولس به اورشلیم رسید، توسط ایماندارانی که با مناسون در ارتباط بودند و قرار بود پیش آنها بماند، به گرمی مورد استقبال قرار گرفت (اعمال رسولان باب ۲۱ آیات ۱۶ و ۱۷).

در اعمال رسولان باب ۲۱ آیات ۱۸ تا ۲۲، یعقوب و بزرگان اورشلیم، در مورد شهرت پولس در میان ایمانداران یهودی محلی که نسبت به احکام موسی غیور بودند، ابراز نگرانی کردند. به آنها اطلاع داده شده بود که او به یهودیان ایمان آورده خارج از کشور تعلیم می داد که موسی را رها کنند و به آنها می گفت «نباید اولاد خود را مختون ساخت و به سنن رفتار نمود» (اعمال رسولان باب ۲۱ آیه ۲۱).

البته این واقعاً درست نبود. آنچه پولس تعلیم داد این بود که در مورد نجات، ختنه و نامختونی معنایی نداشتند زیرا یهودیان و غیر یهودیان بطور مساوی از طریق ایمان به عیسی نجات می یافتند (رومیان باب ۲ آیات ۲۸ و ۲۹؛ غلاطیان باب ۵ آیه ۶؛ کولسیان باب ۳ آیه ۱۱). این کار از به صراحت تشویق نمودن یهودیان به بی اعتنایی به شریعت و الزامات آن متفاوت بود. مطمئناً اطاعت به خودی خود مترادف با قانونگرایی نیست، اگر چه می توانست عمده با تغییر به این صورت معنا پیدا کند.

اعمال رسولان باب ۲۱ آیات ۲۳ تا ۲۶ را بخوانید. پولس باید چگونه نشان می داد که همچنان یک یهودی ایماندار بود؟

به پولس توصیه شد که ملاحظات سیاسی — فرهنگی را در مد نظر داشته باشد. او می بایست شایعاتی را که در باره اش منتشر شده بود را با کاری یهودمنشانه تکذیب کند: حمایت از نذر عهد برخی از ایمانداران یهودی. این نذر یک عمل ویژه دینی بود که از طریق آن، یک یهودی خود وقف خدا می کرد.

متأسفانه پولس تسلیم شد. قهرمانان، از جمله قهرمانان کتاب مقدس معایب خود را دارند، همانطور که می توانیم در زندگی ابراهیم، موسی، پطرس و چندین نفر دیگر ببینیم. می توان استدلال نمود که پولس تنها از اصل خود در عمل کردن مانند یک یهودی در زمان برخورد با یهودیان را دنبال می کرد (اول قرنتیان باب ۹ آیات ۱۹ تا ۲۳)، یا اینکه بیان شده است او خود کمی پیش از آن نذری کرده بود (اعمال رسولان باب ۱۸ آیه ۱۸)، اگر چه ماهیت اصلی این نذر دقیقاً مشخص نیست. هر چند، این بار یک سازش در کار بود، زیرا در پشت قضیه انگیزه ای مبنی بر سفارش بر قانون مدار بودن را دلالت می کرد. مفهوم چنین نگرشی دقیقاً همان

چیزی بود که این رسول به شدت علیه آن تلاش نمود: اینکه دو انجیل وجود دارد، یکی برای غیر یهودیان، نجات از طریق ایمان، و دیگری برای یهودیان، نجات از طریق اعمال. «او [پولس] از جانب خدا مجاز نشده بود که هر آنچه آنها می خواستند را انجام دهد.» — الن جی. وایت، Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 405

ما در تلاشمان برای رعایت کردن تعادل، چگونه می توانیم مراقب باشیم چنین اشتباهی را مرتکب نشویم؟

۱۹ شهریور

دوشنبه

شورش در معبد

پولس که پیشنهاد رهبران کلیسا را پذیرفت، باید متحمل مراسم هفت روزه تطهیر می شد تا در تکمیل نذر آن مردان همکاری کند (اعداد باب ۱۹ آیات ۱۱ تا ۱۳). در همین حال، این شرط در رسم یهودی وجود داشت که هر فردی که از سرزمین های غیر یهودی بیاید، ناپاک خواهد بود و در نتیجه قادر به ورود به معبد نخواهد بود. به این دلیل بود که پولس باید پیش از رفتن نزد کاهنان و ارائه خبر روند تطهیر خود مربوط به نذیره، خود را تطهیر می کرد (اعمال رسولان باب ۲۱ آیه ۲۶).

اعمال رسولان باب ۲۱ آیات ۲۷ تا ۳۶ را بخوانید. در پایان دوره هفت روزه تطهیر پولس، چه اتفاقی برایش افتاد؟

توسط کسانی که مردم را علیه پولس برانگیخته بودند و به او اتهام حمله به مقدس ترین نمادهای مذهب یهود، به طور خاص، بی حرمتی به معبد، شورش به راه افتاد. از آنجایی که یکی از همراهان سفر پولس، یک ایماندار غیر یهودی اهل افسس به نام تروفیمس بود (اعمال رسولان باب ۲۱ آیه ۲۹)، آنها فکر کردند که رسول او را به صحن اندرونی معبد، جایی که تنها یهودیان می توانستند به آن وارد شوند، معرفی کرده بود. اگر این اتهام قانونی بود، پولس به جدی ترین جرم متهم می شد. در امتداد دیواری که صحن اندرونی را از بیرونی جدا می ساخت، نشانه هایی به زبان های یونانی و لاتین وجود داشت که به بازدیدکنندگان غیر یهودی هشدار می داد که از آنجا به بعد وارد نشوند، در غیر این صورت خود شخصاً مسئول مرگ متعاقب آن می بودند.

«طبق قانون یهودی، وارد شدن یک فرد ختنه نشده به صحن های اندرونی بنای مقدس، جرمی با مجازات مرگ در بر داشت. پولس در شهر به همراه تروفیمس اهل

افسس دیده شده بود و چنین حدس زده شده بود که او این فرد را به معبد آورده است. او این کار را انجام نداده بود؛ و از آنجایی که خود یک یهودی بود، عمل وارد شدن به معبد برایش تخلف از قوانین نبود. اما اگر چه اتهام کاملاً نادرست بود، باعث شد پیش داوری همه گیری بوجود آورد. همین که فریادها بلندتر شد و به صحن های معبد رسید، جمعیت حاضر در آنجا به شدت هیجان زده شد.» — الن جی. وایت، Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 407

هنگامی که خبر شورش به قلعه روم رسید، فرمانده رومی، کلودیوس لیسپاس (اعمال رسولان باب ۲۱ آیات ۳۱ و ۳۲، باب ۲۳ آیه ۲۶) با سپاهش آمد و پولس را پیش از اینکه جمعیت او را بکشد نجات داد. پولس به عنوان هدف حملات، دستگیر و به زنجیر کشیده شد، در حالی که فرمانده در تلاش بود بفهمد موضوع چه می باشد. او در فریادهای شدید جمعیت، دستور داد که رسول به قلعه برده شود.

شایعات، البته نادرست، به شروع شدن این شورش کمک کردند. چرا ما باید در مورد نوع شایعاتی که به آنها گوش می دهیم و یا بدتر، آنها را انتشار می دهیم، مراقب باشیم؟

۲۰ شهریور

سه شنبه

در برابر جمعیت

اعمال رسولان باب ۲۱ آیات ۳۷ تا ۴۰ می گویند که پس از آن چه اتفاقی افتاد. همانطور که پولس به برای بازجویی به قلعه رومی برده می شد، از فرمانده برای مخاطب قرار دادن مردم که همچنان دیوانه وار تقاضای مرگ او را داشتند، اجازه خواست. از آنجایی که پولس، با فرمانده به زبان یونانی سخن گفت، فرمانده فکر کرد که پولس ممکن است یک یهودی اهل مصر بوده باشد که می خواست تا سه سال دیگر شورش در اورشلیم علیه اشغال رومی ها براه بیندازد. با این وجود، شورش توسط نیروهای رومی فرو نشست؛ بسیاری از پیروان او کشته یا دستگیر شدند، در حالی که فرد مصری فرار کرد. پولس پس از اینکه گفت اهل طرسوس است و نه مصر، به او اجازه صحبت کردن داده شد. او در سخنانش، پاسخ دقیقی در برابر اتهامات مطرح شده علیه خود را ارائه نداد (اعمال رسولان باب ۲۱ آیه ۲۸)، بلکه داستان ایمان آوردن خود را بیان کرد و مریدی خود به یهودیت را تا حد آزار و اذیت ایمانداران به عیسی را برجسته نمود. هنگامی که خداوند او را با چندین مکاشفه روبرو نمود، چاره ای جز پیروی از او نداشت. این، چرخش کامل زندگی و فراخوانده شدنش به بشارت دادن به غیر

یهودیان را توضیح داد. پولس به جای اینکه درگیر بحث الهیاتی شود، تجربه خود و دلیل انجام کارهایش را برای ایشان بازگو نمود.

اعمال رسولان باب ۲۲ آیات ۲۲ تا ۲۹ را بخوانید. جمعیت چگونه در برابر این جمله که او رسول غیر یهودیان بود، واکنش نشان دادند؟

تصمیم به اجازه دادن به پولس برای صحبت کردن نتیجه خوبی نداشت. پولس با اشاره به تعهد خود به غیر یهودیان، به نظر می رسید حقیقت اتهامات وارده به خود را تایید می کرد (اعمال رسولان باب ۲۱ آیه ۲۸) و جمعیت دوباره مغشوش شد. فرمانده رومی ممکن است تمام چیزهایی که پولس گفت را درک نکرده باشد؛ بنابراین، تصمیم گرفت با شلاق زدن او را امتحان کند. با این حال، پولس علاوه بر اینکه یک یهودی خالص بود (فیلیپیان باب ۳ آیه ۵)، تابعیت رومی نیز داشت و هنگامی که به آن اشاره کرد، فرمانده باید کوتاه می آمد. پولس به عنوان یک شهروند رومی، نمی توانست مورد چنان شکنجه ای قرار بگیرد.

سخنرانی پولس را بخوانید (اعمال رسولان باب ۲۲ آیات ۱ تا ۲۱). چه شواهدی می بینید که پولس علاوه بر دفاع از خود، همچنین به یهودیان بشارت می داد؟ چرا او باید داستان ایمان آوردنش را بیان می کرد؟ چه چیزی در مورد روایات ایمان آوردن وجود دارد، که می تواند چنین قدرتمند باشد؟

۲۱ شهریور

چهارشنبه

در برابر شورای عالی یهود؛ سنهدرین

هنگامی که فرمانده رومی متوجه شد که پولس هیچ تهدیدی برای امپراتوری ندارد، یعنی، اینکه مسئله به اختلافات درونی یهودیان مربوط می شد، از سنهدرین خواست که این مسئله را بررسی کند (اعمال رسولان باب ۲۲ آیه ۳۰؛ باب ۲۳ آیه ۲۹).

اعمال رسولان باب ۲۳ آیات ۱ تا ۵ را بخوانید. پولس چگونه دفاع از خود را در برابر سنهدرین شروع کرد؟

بیانیه مقدماتی پولس با کوبیده شدن بر دهان مواجه شد، شاید به عنوان یک زندانی، اشاره او به خدا کفر آمیز بود. واکنش آنی او، نگاه اجمالی از خلق و خوی او به ما می دهد. او با خطاب قرار دادن کاهن اعظم به عنوان «دیوار سفید شده» یا خوش ظاهر بد باطن (اعمال رسولان باب ۲۳ آیه ۳)، انعکاسی از محکومیت ریاکاری فریسیان توسط عیسی در متی باب ۲۳ آیه ۲۷ بود. با این وجود، از آنجایی که پولس در واقع نمی دانست در حال صحبت کردن با کاهن اعظم هست، این امکان که او بینایی بدی داشت نباید بطور کامل رد شود.

اعمال رسولان باب ۲۳ آیات ۶ تا ۱۰ را بخوانید. پولس چگونه با ابتکار عمل تلاش نمود در روند ها اختلال ایجاد کند؟

شورای عالی سنهدرین از صدوقیان و فریسیانی تشکیل می شد که در تعدادی مسائل با یکدیگر اختلاف داشتند که اصول اعتقادی یکی از آنها بود. برای مثال صدوقیان که حکم کتاب مقدس ایشان تنها شامل پنج کتاب اول موسی می شد (تورات)، به زنده شدن مردگان اعتقاد نداشتند (متی باب ۲۲ آیات ۲۳ تا ۳۲).

با این وجود سخنان پولس (اعمال رسولان باب ۲۳ آیه ۶) چیزی بیشتر از یک فن هوشمندانه برای منحرف کردن سنهدرین بود. از آنجایی که مواجهه او با عیسای برخاسته از مرگ در مسیر دمشق، اساس ایمان آوردن و ماموریت رسالتی او بود، باور به رستاخیز مسئله واقعی بود که او برای آن محاکمه می شد (اعمال رسولان باب ۲۴ آیه ۲۰ و ۲۱، باب ۲۶ آیات ۶ تا ۸). هیچ چیز دیگری نمی توانست توضیح دهد که او چگونه از یک متعصب به آنچه که اکنون می باشد، تغییر کرده بود. اگر عیسی از مرگ زنده نشده بود، پس ماموریتش بی ارزش بود و او نیز این را می دانست (اول قرنیتیان باب ۱۵ آیات ۱۴ تا ۱۷). آن شب هنگامی که پولس در قلعه بود، خداوند با این دلگرمی بر او ظاهر شد: ای پولس خاطر جمع باش زیرا چنان که در اورشلیم در حق من شهادت دادی، همچنین باید در روم نیز شهادت دهی (اعمال رسولان باب ۲۳ آیه ۱۱). با توجه به شرایط، چنین وعده ای ممکن است بویژه برای پولس با معنی بوده باشد. آرزوی بلند مدت او در بشارت در روم (اعمال رسولان باب ۱۹ آیه ۲۱، رومیان باب ۱ آیات ۱۳ تا ۱۵، باب ۱۵ آیات ۲۲ تا ۲۹) هنوز می توانست اتفاق بیافتد.

۲۲ شهریور

پنجشنبه

انتقال به قیصریه

گروهی از این واقعیت که هنوز از نظر قانونی از دست پولس رهایی نیافته بودند، ناراحت بودند و از این رو تصمیم گرفتند دسیسه کرده تا او را به دام انداخته و به قتل برسانند.

اعمال رسولان باب ۲۳ آیات ۱۲ تا ۱۷ را بخوانید. نقشه آنها چه بود و چگونه خنثی شد؟ این چه چیزی درباره پر حرارت بودن مردم برای اهداف نادرست می تواند به ما بیاموزد؟

اینکه بیش از چهل یهودی با هم بر علیه پولس توطئه نمودند و خود را با سوگندی محدود نمودند، میزان نفرتی را نسبت به آن رسول نشان می دهد که در اورشلیم برانگیخته بود. لوقا هویت این مردان را برای ما آشکار نمی سازد اما آنها افراط گرایانی بودند که برای حفاظت از ایمان یهودی در برابر خائنان و دشمنان، حاضر به انجام هر کاری بودند. چنین سطحی از تعصب مذهبی همراه با یک شور انقلابی و ملی، در یهودیه قرن اول و اطراف آن غیر معمول نبود.

با این وجود، خوشبختانه، خبر مربوط به توطئه به گوش خواهرزاده پولس رسید. این تا حدی نا امید کننده است که ما تقریباً هیچ چیز درباره خانواده پولس نمی دانیم، اما به نظر می رسد او و خواهرش در اورشلیم بزرگ شدند (اعمال رسولان باب ۲۲ آیه ۳)، جایی که خواهرش ازدواج کرد و دست کم یک پسر داشت. به هر حال، خواهرزاده پولس — جوان کم سن و سال (اعمال رسولان باب ۲۳ آیات ۱۸ و ۲۲) و این واقعیت که دستش گرفته شد (اعمال رسولان باب ۲۳ آیه ۱۹)، دلالت بر این دارد که او همچنان یک نوجوان بود — موفق شد او را در قلعه ملاقات کند و جریان را برایش بگوید.

اعمال رسولان باب ۲۳ آیات ۲۶ تا ۳۰ را بخوانید. فرمانده لیسسیاس چه پیامی در مورد پولس به فرماندار فلیکس فرستاد؟

در نامه به فلیکس، گزارشی بیطرفانه از موقعیت ارائه شده بود. علاوه بر این، نشان می داد که چگونه پولس از تابعیت رومی خود منتفع می شود. قوانین روم کاملاً از شهروندانش محافظت می کرد، که برای مثال حق داشتن محاکمه ای قانونی را داشتند که در آن می توانستند در برابر دادگاه حاضر شوند و از خود دفاع کنند (اعمال رسولان باب ۲۵ آیه ۱۶)، و در صورت محاکمه ای ناعادلانه، حق درخواست تجدیدنظر از امپراتور را داشتند (اعمال رسولان باب ۲۵ آیات ۱۰ و ۱۱).

صرفنظر از شهرت فلیکس، او با پولس به شیوه قانونی مناسب رفتار نمود. او پس از بازجویی اولیه، دستور داد تا رسیدن شاکیان، تحت مراقبت نگه داشته شود.

درباره مشیت خدا در زندگی پولس بیاندیشید. هر چند وقت یکبار با وجود سختی ها و رنج هایی که ممکن است کشیده باشید، با فروتنی مشیت خدا را در زندگی خود اذعان می کنید؟

تفکری فراتر: در این فرصت، پولس و همراهانش به طور رسمی به رهبرانی که در اورشلیم در راس امور قرار داشتند معرفی شدند برای مشارکت و همکاری در اموری که بواسطه کلیساهای غیریهودی تبار بخاطر حمایت از فقیران در میان برادران یهودی ادامه یافته بود.... «این کمک های اختیاری دلالت بر وفاداری ایمان آوران غیر یهودی تبار به کار سازماندهی شده خدا در سرتاسر جهان داشت و باید توسط همه با سپاسگزاری تایید می شد، با این حال، برای پولس و همراهانش آشکار بود که حتی در میان کسانی که اکنون آنها در مقابلشان ایستاده بودند، برخی وجود داشتند که قادر به درک روحیه محبت برادرانه که باعث اعانه کمک شده بود، نبودند». الن جی. وایت... — Ellen G. White, The Acts of the Apostles, pp. 399, 400.

اگر رهبران کلیسا، احساسات تلخ خود را نسبت به رسول بطور کامل از بین می بردند و او را به عنوان فرد خاصی که از سوی خدا برای رساندن انجیل به غیر یهودیان فرا خوانده شده بود، در نظر می گرفتند، خداوند چشم پوشی می نمود. خدا مقدر نداشت که تلاش های پولس چنین زود به پایان برسد، اما برای مقابله با سلسله ای از شرایط که رهبران کلیسا در اورشلیم بوجود آورده بودند، معجزه ای انجام نداد.

همان روحیه همچنان به نتایجی مشابه ختم می شود. غفلت در قدردانی و بهبود تدارکات فیض الهی، باعث شد کلیسا از بسیاری از برکات محروم بماند. هر چند وقت یکبار خداوند کار برخی از خدمتگزاران وفادار را طولانی نمود تا از کار ایشان قدردانی شود! اما اگر کلیسا به دشمن جان ها اجازه دهد فهم و درک را منحرف کند، تا آنها سخنان و اعمال خدمتگزار مسیح را بد جلوه داده و بد تفسیر کنند؛ اگر آنها به خود اجازه دهند در راه او بایستند و مانع سودمندی او شوند، خداوند گاهی اوقات برکاتی که داده است را از آنها می گیرد....

«پس از اینکه دست ها بر روی سینه ای که دیگر تپش ندارد جمع شود، هنگامی که صدای هشدار و تشویق خاموش شود، سپس فرد لجوج و سخت دل ممکن است چشمانش باز شود تا برکاتی که از ایشان گرفته شده است را ببینند و ارزش آنرا درک کند. مرگ آنها ممکن است آنچه زندگی ایشان قادر به انجام نبود را تحقق بخشد». صفحات ۴۱۷ و ۴۱۸.

سوالاتی برای بحث

۱. پولس با رفتن به اورشلیم با وجود اینکه می دانست مورد استقبال قرار نخواهد گرفت، منافع کلیسا را بالاتر از منافع شخصی خود قرار داد. ما چه حد باید از الگوی او پیروی کنیم؟
۲. ما از مصالحه پولس در اورشلیم چه چیزی می توانیم بیاموزیم؟ ما چگونه می توانیم بدون خدشه وارد ساختن به اصولی که با آنها زندگی می کنیم، از نظر مصالح سیاسی — فرهنگی درست عمل کنیم؟ آیا می توانیم؟
۳. اتحاد کلیسا همواره بسیار مهم است. ما چگونه می توانیم بیاموزیم تا با هم همکاری داشته باشیم حتی زمانی که دیدگاه های متفاوت داریم، با هم برای اتحاد کلیسا تلاش کنیم؟